

Bijbels perspectief

Woord van de week

Mattheüs 25:1-5

Dan zal het Koninkrijk der hemelen vergeleken worden met tien maagden, die haar lampen namen en uittrokken, de bruidegom tegemoet. En vijf van haar waren dwaas en vijf waren wijs. Want de dwaze maagden namen haar lampen mede, maar geen olie; doch de wijze namen olie in haar kruiken, met haar lampen. Terwijl de bruidegom uitbleef werden zij allen slaperig en sliepen in.

Het is goed te weten en bovenal te beseffen dat Jezus deze gelijkenis sprak in het kader van zijn spreken over de laatste dingen terwijl Hij op weg was naar het kruis. Op weg om de toegang te openen tot het Koninkrijk der hemelen. En dat niet alleen - en allereerst - voor het joodse volk, maar voor de mens. Immers, het is het kruis dat de scheidsmuur tussen Jood en heiden slechtte en de twee tot één maakte (Ef. 2:14 e.v.). Gods doel was en is immers: de mens bestemd voor dé Christus, voor zijn Zoon.

In deze gelijkenis spreekt Jezus nadrukkelijk over maagden, een beeld dat Paulus later bewust overneemt en gebruikt om de gemeente te omschrijven (2 Cor. 11:2). De gemeente in de tijd van Jezus kwam samen in de synagoge (sjoel) - plaats, huis van samenkomst - en daar kon (en kan nog steeds) pas een dienst worden gehouden als er tenminste tien joodse mannen van dertien jaar en ouder aanwezig zijn. Dit minimale aantal wordt minjan genoemd. Zo zien we als het ware Jood en heiden als één in deze gelijkenis in de gemeente zoals God bedoelde en bedoelt. Opmerkelijk is hierbij het begin van de tekst: dan - doelend op een specifiek moment, het moment van de wederkomst, het aanbreken van de bruiloft.

Volgens Jezus zal er dan een scheidslijn door de gemeente blijken te lopen. Hij kwalificeert een deel als wijs en een deel als dwaas. Het verschil geeft Hij nadrukkelijk aan. Beide groepen hebben lampen, zowel de dwaze als de wijze maagden. De lamp staat in het Oude Testament in Psalm 119 voor het Woord van God: Uw woord is een lamp voor mijn voet en een licht op mijn pad. In de context van de door Jezus uitgesproken gelijkenis past de lamp in die zin precies! Om het Woord te begrijpen hebben we volgens de Bijbel Gods Geest nodig, immers zonder de Geest is het Woord een dode letter (2 Cor. 3:6). Vandaar dat binnen de gemeente vooraf aan het openen van het Woord gebeden wordt om de verlichting met de Heilige Geest. Nu staat in de Bijbel olie voor de Heilige Geest. Wil een lamp kunnen branden dan is olie nodig. Aanvankelijk schijnen alle maagden olie in de lamp gehad te hebben. Maar we weten dat die olie op kan raken. Ofwel, alleen olie in de lamp blijkt niet voldoende - en dat is wat de woorden van Jezus duidelijk maken. Je hebt een voortdurende voorraad nodig, meer olie dan alleen in de lamp zelf. En daar is het dat de scheidslijn valt! De dwaze maagden hadden, toen ze merkten dat hun lampen dreigden uit te gaan, geen voorraad. De wijze wel.

Is dit niet een beeld dat de gemeente van Christus helder weergeeft, met name vandaag? We zien lampen uitgaan én we zien tegelijk een besef van de noodzaak een beroep te doen op de belofte waarvan op de eerste Pinksterdag nadrukkelijk is gesproken: de volheid van de Geest - de doop, of vervulling met de Geest. Tot welke categorie behoor ik? Maar, beide blijken één zelfde misser te begaan. Ze werden slaperig en sliepen in. Hoor daarom de roep: ontwaakt gij die slaapt!

Gebed

Dat wij waakzaam zijn Vader en ons niet laten meenemen door de geest van de tijd maar alleen door Uw Geest, opdat Uw Zoon in en door ons meer zichtbaar wordt en wij gedreven worden door het verlangen naar zijn wederkomst. We bidden U daarom in Jezus Naam om wijsheid, getrouwheid aan Uw Woord en een voortdurend vol zijn van en met Uw Heilige Geest. In Jezus naam en om Jezus wil, amen.